

Publicerad 2011-03-03 21:00 av Nytid

Varför.

Du svek mig,
men jag kan ej
tänkar mig varför?

Gjorde jag fel?
Den frågar ställer
jag mig själv ofta.

Trodde du att jag
var gjord utav metal?
Att jag kunde ta hur
mycket svek, slag
& besvikelse som helst.

Du ser svart
kan jag tänka mig,
du känns tom,
kall & arg.

Jag vill finnas för dig,
men du låter mig inte.

Du har en udda skönhet,
jag blev förälskad,
förtrollad du var magisk.

Löser det sig emellan oss?
Hoppet kanske finns, men...

Vågar man tro?
Vågar man hoppas?
Vågar man prova igen?

Jag vill ge dig det du är värdig,
för mig är du mycket,
men dock ej allt.

Du borde finna
romantiken.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nytid med Poeter.se id #36676 innehar upphovsrätten